

2 afstod (Frankrig og Storbritannien). (Res. 2775 E (XXVI)).

7. Sanktionslignende foranstaltninger.

Resolutionen afviser Sydafrikas „Outward Policy“, som ifølge resolutionen kun har til formål at forvirre verdensopinionen, forhindre det internationale samfunds støtte til frihedsbevægelserne og konsolidere det hvide mindretalsstyre i Sydafrika. Endvidere fordømmes visse staters fortsatte og stigende samarbejde med Sydafrika på det militære, økonomiske, politiske og andre områder. Resolutionen bekræfter tillige lovligheden af Sydafrikas undertrykte befolkningsgruppers kamp imod apartheid med alle til rådighed stående midler og appellerer til regeringer, særorganisationer, nationale og internationale organisationer om at yde støtte til denne kamp.

Sluttelig anmodes sikkerhedsrådet om at overveje situationen i Sydafrika og det sydlige Afrika i øvrigt med henblik på iværksættelse af effektive foranstaltninger over for Sydafrika, herunder kapitel VII-foranstaltninger.

Resolutionen blev vedtaget i specialudvalget med 76 stemmer for, 6 imod (Australien, Belgien, Frankrig, Portugal, Storbritannien og USA) og 21 afståelser, herunder Danmark, Finland, Norge og Sverige.

Efter afstemningen afgav Danmark i lighed med en række andre lande en stemmeforklaring, hvori det anførtes, at man desværre ikke havde kunnet stemme for resolutionen, da den indeholdt bestemmelser, der efter dansk opfattelse var uacceptable, eller som vi savnede konstitutionelle muligheder for at kunne gennemføre. Det gjaldt således operative 4, der fordømmer enhver form for samarbejde med Sydafrika. Endvidere gav operative 5, der bekræfter lovligheden af den undertrykte befolkningsgruppes kamp imod apartheid med alle til rådighed stående midler, herunder voldelig tvang, anledning til betænkelighed på grund af dens legitimation af voldsanvendelse, samt operative 9, der anmoder staterne om at tage de fornødne skridt til at forhindre deres borgere i at emigrere til Sydafrika, så længe dette land opretholder sin apartheidpolitik.

Plenarforsamlingen vedtog resolutionen den 29. november 1971 med 86 stemmer for, 6 imod (Australien, Frankrig, Portugal, Syd-

afrika, Storbritannien og USA), medens 22 afstod (herunder Danmark, Finland, Norge og Sverige). (Res. 2775 F (XXVI)).

8. Information om apartheid.

Resolutionen anmoder generalsekretæren om at intensivere oplysningsaktiviteterne om apartheid og indbyder medlemslande, særorganisationer samt private organisationer til at samarbejde med FN i udbredelsen af oplysning om apartheid. Endvidere anmodes apartheidudvalget om i samarbejde med ikke-guvernmentale organisationer at støtte oprettelsen af nationale anti-apartheidkomiteer. Endelig anmodes generalsekretæren om til 27. samling at fremlægge en detaljeret rapport om resolutionens gennemførelse.

Ved afstemningen i specialudvalget blev resolutionen vedtaget med 82 stemmer for, 1 imod (Portugal) og 5 afståelser (Canada, Frankrig, Holland, Storbritannien og USA). Efter afstemningen afgav Sverige en fællesnordisk stemmeforklaring, hvori man understregede, at FNs informationsaktiviteter må være i overensstemmelse med princippet om universalitet og objektivitet, og at man, så længe der ikke fandtes retningslinier for ansvarets fordeling mellem FN og regionale organisationer, ikke ville kunne støtte flere af de i resolutionen indeholdte rekommandationer.

Generalforsamlingen vedtog resolutionen den 29. november 1971 med 108 stemmer for, 2 imod (Portugal og Sydafrika) og 6 afståelser (Canada, Frankrig, Holland, Malawi, Storbritannien og USA). (Res. 2755 G (XXVI)).

9. Fagforeningsaktion imod apartheid.

I resolutionen appellerer generalforsamlingen til nationale og internationale fagforeninger om at intensivere kampen imod apartheid, beslutter nærmere at overveje den planlagte internationale fagforeningskonference i 1973 på 27. samling og anmoder apartheidudvalget om at sende en delegation til den internationale arbejderkonference i Genève i juni 1972 for at holde konsultative møder med organisationens repræsentanter med henblik på at overveje det aktionsprogram, fagforeningsbevægelsen vil kunne tage i kampen imod apartheid.